

BIDRAG FRA

JORDEMODER- UDDANNELSEN

Afsæt for vækst i familiedannelsesprocesser

Jordemoderuddannelsen optager hvert år 72 studerende i to hold a 36. Professionsbacheloruddannelsen i jordemoderkundskab varer 3½ år, og dimittenderne kan derefter med erhvervet autorisation praktisere inden for jordemoderens virksomhedsområde.

På Jordemoderuddannelsen er ansat 13 undervisere, der så godt som alle er involveret i forsknings- og udviklingsaktiviteter. Artiklerne i dette nummer af UCN Perspektiv udgør en del af den aktivitet, der er i uddannelsen.

Sundhedsfremme og forebyggelse er helt essentielle elementer i jordemoderens virke. Begge dele har forskellige muligheder, afhængigt af kontekst, både hvad angår fysiske rammer, ressourcemæssige/organisatoriske rammer, kvindens/familiens individuelle forhold og selve familiedannelsens forløb. Også jordemoderens erfaringer, forforståelser og kompetencer spiller ind. Således skal meget tages med i betragtning, når vi vurderer, hvilken viden der er relevant for Jordemoderuddannelsen. I vores organisatoriske kontekst er det helt essentielt, at uanset hvilket fokus forskningen, videnstrekantens ene ben, har, skal der være en kobling til praksis, videnstrekantens andet ben. Det ligger i kernen af professionshøjskolernes formål. Som uddannelsesinstitution er der desuden en væsentlig opgave i at give forskning og praksis en kobling til videnstrekantens tredje ben, uddannelse. Det siger måske sig selv, men det er ikke helt enkelt at sikre tilbageløbet til uddannelse. Optimalt set var der taget højde for alle tre ben allerede ved planlægningen af en forskningsindsats. Men indsatser fremkommer sjældent lineært.

Sundhedsvæsenet er en presset praksis, og selvom emnerne står i kø, er det ganske få, som ender med at lede til en forskningsindsats. Samarbejde over flere sektorer, her uddannelse og sundhedsvæsen, er en kompleks størrelse og fordrer stort engagement og

rummelighed samt tid fra de involverede. Indlægget her, som tager afsæt i "Fremtidens fødemiljø" i Herning, er et resultat af et sådant samarbejde.

I en lille uddannelse med få undervisere er det en nødvendighed at tage med i betragtning, hvilke uddannelser, metoder og emner underviserne igennem deres tidligere virke har været i berøring med. Således er alle tre bidrag fra Jordemoderuddannelsen i dette nummer af UCN Perspektiv kommet til med afsæt i de enkelte undervisere og mindre som et led i en strategisk satsning. To af indlæggene er afledt formidling af kandidatspecialer.

Vi er lykkedes med at fastholde fokus på noget, som er væsentligt i arbejdet med sundhedsfremme og forebyggelse, i alle tre indlæg – fysiske rammer, der understøtter fødslen, fødsels smerter og svangerskabsdiabetes. Emnemæssigt kan de synes at ligge langt fra hinanden, men som nedslag i familiedannelsesprocessen kan de alle danne afsæt for vækst, hvis de håndteres med et passende sæt viden, færdigheder og kompetencer. Det sæt skal jo komme et sted fra. Så når underviserne går i dybden med emnerne, vil der være mulighed for tilbageløb af nyere, relevant viden samt relevante færdigheder og kompetencer hos vores dimittender – i det omfang, at arbejdet bliver omsat til læring og integreret i undervisning. Den proces fra forskning til læring er kun lige berørt i to af indlæggene, og der er stadig meget at lære for UCN, Jordemoderuddannelsen og professionshøjskolesektoren, førend bidragene til dette tredje ben i videnstrekanten også kommer optimalt i spil. Omsætningen kommer nemlig ikke af sig selv, blot fordi der forskes.

Githa Cajus, studieleder,
Jordemoderuddannelsen, UCN